

Ey İnsanım

– Nilüfer Sarp · 09 Ağustos 2013

EY,İNSANIM.....

Elinden geldiğince dünyayı tezyin eyle
Ey, "insanım," diyerek; yıkmaya çabalayan
Gayret etmezsen eğer, nasıl yaşarsın neyle
Ey, "insanım," diyerek; kendini sobeleyen

Bir dal varsa elinde gelse kıyamet anı
Dik o dalı denir ki; boş geçirme zamanı
Kurutmadan su verip yaşatmalısın canı
Ey, "insanım," diyerek; kendini ebeleyen

Sen ki bir zerre değil ancak zerrede nokta
Sen ilkel zamanların kurbanıydın sunakta
Ve seni yaratanın bahşettiği konakta
Ey, "insanım," diyerek; Rabbinden af dileyen

Hayat hüsnü hat olur erbabının elinde
Hattat gibi süsle ki zevk yayılsın ilinde
Göze güzel görünür pişirdiğin kilin de
Ey, "insanım," diyerek; çamurları beleyen

Kalemin güzel yazsın parlarken gökte hilal
Sonunda bu kainat olmalı sana helal
Ve yayılan ışığın sanki semada zülâl
Ey, "insanım," diyerek; güzellikler soluyan

Ağaç gibi kök salıp yaşarken sen ezeli
Arada süpürürsün daldan düşen gazeli
Yazarken ahvalini hoş görme müptezeli
Ey, "insanım," diyerek; kötöleri eleyen

NİLÜFER SARP_____